

Zoals een fiets op een eindeloos pad

SAEED AL-GARIRI

**Zoals een fiets
op een eindeloos pad**

gedichten

Uitgeverij BestelMijnBoek

Delft, 2023

© 2023, Saeed Al-Gariri

Omslagontwerp en typografie binnenwerk Hasaan Baljad

Foto van de auteur Hesham Saeed

Achterflaptekst Johan P. Buwalda

ISBN: 978-94-6247-318-8

NUR 306

www.bestelmijnboek.nl

INHOUD

Eindeloze vernietiging

1- Selfie met zijn graf.....	9
2- Maar een simpele droom.....	11
3- Een thuisland in de liedjes.....	12
4- Levering.....	14
5- Martelaar.....	15
6- Morgen is de oorlog ten einde.....	16
7- Waar gaan we heen.....	19

Eindeloze leegte

8- Kussens.....	23
9- Vreemd.....	24
10- Vriendschap.....	25
11- Blauw geheugen.....	26
12- Eenzaam.....	27
13- Leegte.....	28
14- Vervanging.....	29
15- Geheugen van zand.....	31
16- Zout en zoet.....	33
17- Mukalla.....	35
18- Socotra.....	36

Eindeloze gevoelens

19- Park.....	39
20- Iets als geflirt.....	40
21- Gedicht en thee.....	41

22- Zij zijn echt één.....	42
23- Zwarte markt.....	43
24- Vrijheid.....	44

Eindeloze geheimen

25- Gefluister onder het standbeeld van Spinoza.....	47
26- Geheim gesprek met Amsterdam.....	48
27- Tweets voor Jacinda	49
28- Met Sjems Tebrizi.....	51
29- Bomenfeest.....	53
30- Veerpont.....	54
31- Zebrapad.....	55
32- Doortocht.....	56

Eindeloos leven

33- In het witte bed.....	59
34- Wij zijn vrienden.....	60
35- Een nieuwe vriend.....	61
36- Uitzonderlijke momenten.....	62
37- Blinde trein.....	63
38- Grote waterpijp.....	64
39- Alsof ik droom.....	65
40- Confort.....	66

Eindeloze vernietiging

SEIFI MET ZIJN GRAF

1

Eindelijk keerde hij terug met vele andere krijgsgevangenen,
met veel heimwee, weinig pijn, en veel wilskracht,
maar hij heeft zijn vrouw niet gevonden.

- *Jouw weduwe is met een andere man getrouwd.*

- *Wat? Echt?!*

- *En jouw eigen graf is daar, met je naam, je foto en geel gras.*

Hij ging er lachend naartoe,
om een selfie met zijn graf te maken.
Maar wie legt er dan echt in dit graf?
vroeg hij zich af.

2

Hij keerde terug met veel heimwee, weinig pijn en veel hoop,
maar hij heeft zijn kinderen niet gevonden.

- *“Jouw dochters bedelen op straten,
jouw zonen gingen naar de frontlinie en keerden niet terug.”*

Tranen bevroren in zijn ogen.

Een oude vrouw praatte zacht tegen hem:

“Kom maar, lief. Wees niet bedroefd.

Laten we het er maar niet over hebben.

*Onze ogen zijn als oceanen waar het zout in bevriest.
Heb je honger?"*

3

Hij keerde terug met zoveel heimwee,
zo weinig pijn en zoveel wensen
maar hij heeft zijn huis niet gevonden.

Hij bleef de hele nacht tussen de graven:

"Die zijn zonder verdriet.

Ze hebben geen families, geen kinderen, geen dromen.

Geen oorlog, geen wapens, geen dood, geen leven.

Geen idee, geen hoop, geen pijn, geen vijanden, geen vrienden.

Geen werk, geen geld, geen land, geen huis. Net als ik.

Wie haalt dit lijk uit mijn graf?

Ik ben zo moe.

Ik wil slapen."

MAAR EEN SIMPELE DROOM

Stop de oorlog! Stop de oorlog!

Ik wil het leven leven.

Ik ben bang.

Ik heb tussen hemel en aarde gehangen.

Ik wil naar beneden,

om veilig te leven,

om hula hoop met de buurtkinderen te spelen

om naar school terug te keren,

om mijn verhalen te delen,

om vogels, kinderen, broden, luchten, velden, dieren,

landschappen te tekenen.

Stop de gruwel! Stop de gruwel!

Ik hoop van wel.

Ik ben zo bang

Ik ben zo moe

Laat me maar even slapen

om weg te dromen.

EEN THUISLAND IN DE LIEDJES

1

Hij staat standvastig aan de frontlinie.
Op tv vertelt hij over zijn heldendaden
Hij zegt dat ze hun vijand kwaadaardig zullen verslaan.

Zijn vrouw kijkt naar hem
Haar tranen zeggen iets anders:
Haar kinderen hebben geen schriften
en kleding voor school

Zij denkt aan de nieuwe huurverhoging
De eigenaar van het huis zegt: Het is de oorlog
Zij heeft heel veel dingen nodig.

2

Hij praat nog steeds over het thuisland,
over dapperheid,
over opoffering,
over principes.

Zij denkt aan haar leven morgen met kinderen
Zij praat met zichzelf:
Wij willen onze vader

Dit land is van andere mensen,
degenen die alles hebben,
en de oorlog in het nieuws en de kranten kijken.
Wij vinden ons land alleen in de liedjes en de schoolboeken.

Kom op, mijn man
Frontlinie is een guillotine voor jouw ziel
Anderen moeten daar naartoe gaan.
Hoelang moet je als een domme blijven zeggen:
We moeten sterven om anderen te laten leven.

3

Hij praat nog steeds op tv over zijn heldendaden.

LEVERING

De vrouwen van de dorpen moedigen hun zonen aan de oorlog
De oorlog pakt hen één voor één

Zij huilen niet
Alsof ze geen tranen hebben.

Zij zijn nu zwanger
De aanvoerlijnen zijn altijd open
De oorlog gaat nooit stoppen.

MARTELAAR

Zij zijn vrienden

Zij zijn geboren in één buurt

Zij speelden samen in hun kindertijd

Zij studeerden aan dezelfde school

Zij aten en dronken met elkaar aan één tafel

Zij geloven in één God

In een blind jaar begon de oorlog

Zij gingen naar de frontlinie

Fahmi vocht met de ene sekte

Rami vocht met de andere sekte.

De oorlogshandelaren lachen in hun luxueuze villa's

Fahmi en Rami keerden als gesneuvelden terug

Fahmi stierf als martelaar, zei zijn sekte

Rami stierf als martelaar, zi zijn sekte.

De martelaren gaan naar het paradijs, zeiden de twee sekten.

Gaan ze naar het paradijs? vroeg een dakloze

Nee, zei hij

Moet één van hen naar de hel gaan?

Een oude krijger zei: Ik denk allebei.